

ПЕДАГОГІЧНІ ІМПУЛЬСИ

для сімейної пригоди

01_Від партнерства до батьківства

Коли дитина народжується, нічого не залишається таким, як раніше. Батьківство звалилося на двох людей і не найсмівлівіші мрії підказували подружжю, як сильно зміниться життя. Батьками не народжуються. Люди вростають у цю роль повільно, разом із дитиною.

Продовжувати піклуватися один про одного як закохані, як дружина та чоловік — це добре для дітей.

Ви не перестаєте бути жінкою чи чоловіком, коли стаєте батьками, навіть якщо більшість молодих батьків настільки задоволені своїм батьківством, що подружнє життя на деякий час відходить на другий план. Що краще забезпечене подружжя, то більш розкутими можуть бути діти та дбати про власне життя. Коли дорослі перестають задовольняти емоційні потреби один одного, діти несвідомо прагнуть втрутитися, що переповнює їх. Тоді діти несвідомо стають емоційним заміником партнера, який емоційно відсторонюється.

Тому більш ніж виправданим є надання любовним відносинам найвищого пріоритету.

Діти завжди хочуть, щоб мамі та батькові було добре разом. Це знімає тягар із дітей. Чоловіки, зокрема, можуть допомогти своїм дружинам не занурюватися в роль матері, а бути уважними до власних індивідуальних потреб як жінок і як партнерів. Отже, найкраще, що батьки можуть зробити для своїх дітей, — це дбати про їхнє партнерство та піклуватися про «себе» як про особистість. Це означає, що кожен із батьків дбає про власну цілісність (межі та потреби) і бере на себе відповідальність за себе.

Залишатися батьками, незважаючи на розлучення

«Щасливих розлучень не існує», — чітко й однозначно стверджує сімейний терапевт Еспер Юл. Розлучення боляче б'є по батьках, а особливо по дітях.

Дітям потрібні батьки, які гідно ставляться один до одного.

Важливо, щоб дорослі взяли на себе повну відповідальність за розлучення. Це означає, що вони мають подумати, коли та як сказати дитині/дітям? Що сказати та як підготуватися?

Батьки мають чесно розібратися з власними почуттями, а також сказати, що їх засмучує. Батьки мають навчитися говорити про почуття вже зараз. Однак, для багатьох, це складно, тому що вони не могли цього зробити й до цього часу. Однак, якщо батьки не можуть дійти згоди та мають занадто багато деструктивних суперечок, то їм необхідно отримати супровід або допомогу. Щоб розлучення не мало травмуючого впливу на дітей, батьки мають ставитися один до одного з повагою. Принаймні, так само шанобливо, як вони ставилися б до незнайомця. Боротьба за владу та приниження один одного — це величезний тягар для дітей.

Текст: Астрід Еггер
www.familie.it